

Вкорочення зчисленної системи диференціальних рівнянь в частинних похідних

Г. П. Хома, В. Т. Яцюк

Вкороченням зчислених систем диференціальних рівнянь займають багато математиків [1—7]. В цій замітці розглядається вкорочення зчислених систем диференціальних рівнянь в частинних похідних, використовуючи при цьому метод роботи [8].

Розглянемо зчислену систему диференціальних рівнянь

$$\frac{\partial u_s}{\partial t} + \lambda_s(x, t) \frac{\partial u_s}{\partial x} = f_s(x, t, u_1, u_2, \dots) \quad (s = 1, 2, \dots) \quad (1)$$

з початковими умовами

$$u_s(x, 0) = g_s(x) \quad (s = 1, 2, \dots). \quad (2)$$

Характеристичні криві визначаються звичайними диференціальними рівняннями

$$\frac{dx}{dt} = \lambda_s(x, t) \quad (s = 1, 2, \dots) \quad (3)$$

і характеристики L_s , які виходять з точки P з координатами (x_0, t_0) , можуть бути зображені за допомогою функцій

$$L_s: x = x_s(t; x_0, t_0) \quad (s = 1, 2, \dots).$$

Визначимо на площині (x, t) замкнуту область G_T таку, що всі характеристики L_s , проведені з точки P в область G_T у напрямку $t = 0$, перетинають заданий відрізок $[a, b]$ осі x в точках P_s з координатами

$$x = x_s(0; x_0, t_0).$$

Поряд з системою (1) розглянемо таку систему диференціальних рівнянь

$$\frac{\partial v_k}{\partial t} + \lambda_k(x, t) \frac{\partial v_k}{\partial x} = f_k(x, t, v_1, v_2, \dots, v_n, u_{n+1}^0, u_{n+2}^0, \dots) \quad (k = 1, 2, \dots, n), \quad (4)$$

$$v_{n+j}(x, t) \equiv u_{n+j}^0(x, t) \quad (j = 1, 2, \dots)$$

з початковими умовами

$$v_k(x, 0) = g_k(x) \quad (k = 1, 2, \dots) \quad (5)$$

де

$$u_{n+j}^0(x, t) = g_{n+j}(x_{n+j}(0; x, t)) \quad (j = 1, 2, \dots).$$

Систему (4) назвемо вкороченою системою диференціальних рівнянь для системи (1). Вона одержується з системи рівнянь (1), коли в

ній покласти рівними початковим умовам всі невідомі функції, починаючи з $(n+1)$ -ї, і кладучи замість x рівняння характеристик при $t=0$.

Розгляд системи (1) будемо вести в просторі C^∞ , точкою якого є зчисленна сукупність неперервних функцій, рівномірно обмежених деякою константою. Таким чином, вектор-функції системи (1) $u=(u_1, u_2, \dots, u_n, \dots)$, $\lambda=(\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n, \dots)$, $f=(f_1, f_2, \dots, f_n, \dots)$ є точками простору C^∞ .

Норму в просторі C^∞ можна ввести так:

$$\|u(x, t)\| = \sup_k \max_{x, t} |u_k(x, t)|,$$

і неперервність функцій будемо розуміти як неперервність за нормою.

Теорема. Нехай виконуються умови:

1) функції $f_s(x, t, u_1, u_2, \dots)$ ($s=1, 2, \dots$) визначені в області $\Omega = G_T \times D$, де D -обмежена область простору C^∞ і задовольняють умови:

а) функції $f_s(x, t, u_1, u_2, \dots)$ ($s=1, 2, \dots$) неперервні за сукупністю змінних x, t, u_1, u_2, \dots в області Ω і задовольняють в ній умову Ліпшица

$$|f_s(x, t, u'_1, u'_2, \dots) - f_s(x, t, u''_1, u''_2, \dots)| < K\Delta W \quad (6)$$

по u_1, u_2, \dots із сталою K , незалежною від (x, t) . Тут

$$\Delta W = \sup | |u'_1 - u''_1|, |u'_2 - u''_2|, \dots |;$$

б) функції $f_s(x, t, u_1, u_2, \dots)$ ($s=1, 2, \dots$) задовольняють умову

$$|f_s(x, t, u_1, u_2, \dots)| < \alpha_s, \quad (7)$$

де $\alpha_s = \text{const}$, причому $\alpha_s \rightarrow 0$ при $s \rightarrow \infty$;

2) функції $g_s(x), \lambda_s(x, t)$ ($s=1, 2, \dots$) неперервні. Тоді розв'язок точної системи (1) і розв'язок вкороченої системи (4), що задовольняють одні і ті ж початкові умови

$$u_s(x, 0) = v_s(x, 0) = g_s(x) \quad (s=1, 2, \dots),$$

будуть як завгодно близькі в G_T при достатньо великому, але скінченному n .

Доведення. В силу єдиності розв'язку задачі Коші

$$u_s(x, t) \text{ і } v_k(x, t) \quad (s=1, 2, \dots; k=1, 2, \dots, n)$$

задовольняють такі інтегральні рівняння [9, 7]:

$$u_s(x, t) = g_s(x_s(0; x, t)) + \int_0^t f_s(x_s(\tau; x, t), \tau, u_1(x_s, \tau), u_2(x_s, \tau), \dots) d\tau \quad (s=1, 2, \dots), \quad (8)$$

$$v_k(x, t) = g_k(x_k(0; x, t)) + \int_0^t f_k(x_k(\tau; x, t), \tau, v_1(x_k, \tau), \dots, v_n(x_k, \tau), u_{n+1}^0(x_k, \tau), u_{n+2}^0(x_k, \tau), \dots) d\tau \quad (k=1, 2, \dots, n), \quad (9)$$

$$v_{n+j}(x, t) \equiv u_{n+j}^0(x, t) \quad (j=1, 2, \dots).$$

На основі умови (7) маємо:

$$|u_j(x, t) - u_j^0(x, t)| \rightarrow 0 \quad \text{при } j \rightarrow \infty.$$

Значить, для будь-якого $\delta > 0$ знайдеться таке N , що при $n > N$ буде виконуватись нерівність

$$|u_{n+i}(x, t) - u_{n+i}^0(x, t)| < \delta \quad (i = 1, 2, \dots). \quad (10)$$

Очевидно, розв'язок системи диференціальних рівнянь (1) можна замінити розв'язком системи інтегральних рівнянь

$$u_k(x, t) = g_k(x_k(0; x, t)) + \int_0^t f_k(x_k(\tau; x, t), \tau, u_1(x_k, \tau), \dots, u_n(x_k, \tau), u_{n+1}(x_k, \tau), \dots) d\tau \quad (k = 1, 2, \dots, n) \quad (11)$$

і

$$u_{n+i}(x, t) \equiv u_{n+i}^0(x, t) \quad (i = 1, 2, \dots)$$

з точністю до як завгодно малого додатного δ .

Зобразимо (8) у вигляді

$$u_s(x, t) = g_s(x_s(0; x, t)) + \int_0^t f_s(x_s(\tau; x, t), \tau, u_1, u_2, \dots, u_n, u_{n+1}^0, u_{n+2}^0, \dots) d\tau + \int_0^t [f_s(x_s(\tau; x, t), \tau, u_1, u_2, \dots, u_n, u_{n+1}, u_{n+2}, \dots) - f_s(x_s(\tau; x, t), \tau, u_1, u_2, \dots, u_n, u_{n+1}^0, u_{n+2}^0, \dots)] d\tau. \quad (12)$$

Враховуючи (6) і (10), з (9), (11) та (12) одержимо

$$|u_k(x, t) - v_k(x, t)| < K \int_0^t \Delta W(x_k(\tau; x, t), \tau) d\tau + KT\delta \quad (k = 1, 2, \dots, n), \quad (13)$$

$$|u_{n+i}(x, t) - v_{n+i}(x, t)| < \delta \quad (i = 1, 2, \dots).$$

Використовуючи нерівність Грануолла — Беллмана [10, стор. 46] для функції

$$U(t) = \max_{k; \tau \leq t} |u_k(x, \tau) - v_k(x, \tau)| \quad (k = 1, 2, \dots, n),$$

з (13) одержимо

$$U(t) < KT\delta e^{Kt} \leq KT\delta e^{KT}.$$

Звідси випливає, що

$$|u_k(x, t) - v_k(x, t)| < \varepsilon \quad (k = 1, 2, \dots),$$

бо $\delta \rightarrow 0$ при $n \rightarrow \infty$.

Теорему доведено.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ю. А. Митропольский, Проблемы асимптотической теории нестационарных колебаний, «Наука», М., 1964.
2. Ю. А. Митропольский, Лекции по методу усреднения в нелинейной механике, «Наукова думка», К., 1971.
3. Ю. А. Митропольский, Б. И. Мосеенков, Лекции по применению асимптотических методов к решению уравнений в частных производных, Изд. Ин-та математики АН УССР, К., 1968.
4. К. П. Персидский, Счетные системы дифференциальных уравнений и устойчивость их решений, Изв. АН КазССР, сер. матем. и мех., 7(11), 1959; 8(12), 1959; 9(13), 1961.

5. О. А. Жаутиков, О применении метода усреднения к решению одного уравнения в частных производных, встречающегося в теории колебаний, сб. Приближенные методы решения дифференциальных уравнений, вып. 2, «Наукова думка», К., 1964.
6. Е. И. Глужберг, О задаче Коши для счетной системы дифференциальных уравнений в частных производных, Труды Первой Казахской межвузовской научн. конф. по матем. и мех., Алма-Ата, 1965.
7. Г. П. Хома, Об одной смешанной задаче, Математическая физика, вып. 10, «Наукова думка», К., 1971.
8. В. Т. Яцюк, К исследованию счетных систем дифференциальных уравнений в пространстве C^∞ , сб. Асимптотические и качественные методы в теории нелинейных колебаний, Изд. Ин-та математики АН УССР, К., 1971.
9. И. Г. Петровский, Лекции об уравнениях с частными производными, Физматгиз, М., 1961.
10. Р. Беллман, Теория устойчивости решений дифференциальных уравнений, ИЛ, М., 1954.

Надійшла 13.XI 1970 р.,
після переробки — 30.XI 1971 р.
Інститут математики АН УРСР